

[Forsvarsministeren.]

dagsordenen, skal jeg ikke gå ind i en debat om dette, heller ikke om det meget mærkelige kompleks, som det ærede medlem har med hensyn til likvideringsgrupper her i landet.

Johs. Christiansen: I anledning af de bemærkninger, som den højtærede forsvarsminister rettede til mig, hvoraf det fremgik, at jeg i min fremstilling før ikke helt skulle have holdt mig til de faktiske forhold med hensyn til spørgsmålet om, hvor stor styrken skulle være i øjeblikket, vil jeg gerne henlede ministerens opmærksomhed på de udtalelser, som ministeren selv fremsatte, da et forslag af lignende karakter som dette blev fremsat her i tinget den 23. marts 1949. Med formandens tilladelse må jeg måske have lov til at læse et lille stykke. I denne fremsættelsestale siger ministeren bl. a.:

„Den vigtigste af de ændringer, der indgår i den nye overenskomst, er, at kontingentets samlede styrke, der for tiden er på ca. 4 000 mand, formindskes til 2 000 mand, allerede når de tropper, der for tiden gør tjeneste i Tyskland, afløses i april 1949. Ved afløsningen i oktober 1949 reduceres styrken yderligere til ca. 1 000 mand.“

Der står ikke noget som helst her om, at den kan reduceres. Der står, at på den og den dato reduceres styrken til disse nævnte 1 000 mand, derfor gentager jeg mit spørgsmål til den højtærede minister, af hvilke årsager og på hvilket tidspunkt man er gået til en forøgelse af den styrke med 40 pct., idet ministeren oplyser i sin fremsættelsestale — måske er det i bemærkningerne, det erindrer jeg ikke rigtigt —, at styrken er på ca. 1 400 mand, og derudover ønsker man altså yderligere en ekstra forøgelse. Jeg ved ikke, hvor meget artilleri man har tænkt sig den skal forøges med, men det er altså nogle mand yderligere, og derfor spurgte jeg ministeren, om tinget kunne få en forklaring, men denne forklaring er ikke givet, højtærede minister, med henvisning til bemærkningen om, at styrken „kan“ reduceres.

Den højtærede minister udtalte videre, at en hjemtrækning af Tysklandskommandoet nu efter hans mening ville ske på det uheldigst mulige tidspunkt, når henses til hele den situation, der består. Det er en lidt mystisk begrundelse. Hvad er det for en situation, ministeren her egentlig tænker på, når det skal siges rentud? Det vil jeg gerne høre.

Dernæst siger ministeren, at han ikke vil optage nogen diskussion nu om den 18

måneders tjenestetid, med henvisning til, at der jo er nedsat et særligt udvalg, der skal beskæftige sig med de unge under den lange indkaldelse. Det har heller ikke været min mening at ville optage nogen diskussion om den 18 måneders tjenestetid ved denne lejlighed, men det var heller slet ikke det, talen drejede sig om. Det, jeg fremdrog, og som jeg gerne ville høre en udtalelse fra ministeren om, var spørgsmålet om, hvordan man overhovedet forsvarende at indkalde 25 000—26 000 mand i stort set 18 måneder under den mangel på befalingsmænd, der hersker. Jeg spurgte endvidere ministeren, om de oplysninger virkelig kunne være rigtige, som oberst Gabel-Jørgensen har givet om befalingsmandsstyrken ved regimentet i Haderslev. Det svarede ministeren heller ikke på; men det kan ikke være ligegyldigt, hvordan tallet på befalingsmænd forholder sig til den styrke, der indkaldes, for hvis enkadring ikke er forsvarlig, vil man være altfor stærkt fristet til at tage og beholde hvem som helst som befalingsmand i forsvaret, og det kan til syvende og sidst kun ramme den ungdom, som man indkalder til dette forsvar. Derfor er dette spørgsmål ikke ligegyldigt, og jeg beder endnu en gang ministeren om at sige nogle ord om, hvorvidt han mener, forholdene er forsvarlige i øjeblikket, og om det ikke netop under hensyn til det synspunkt, jeg her fremdrager, ville være bedst at have de officerer, der gør tjeneste i Tyskland, hjemme til at udfylde i alt fald nogle af de huller, der er i befalingsmandsstyrken her i Danmark.

Alfred Jensen: Ministeren kan gerne forsøge at afvise mine begrundelser for afvisning af et lovforslag som dette med, at det er hypotetiske betragtninger. Betragtninger af den art kan kun være hypoteser, men en minister for hær, flåde og luftstyrker må dog vide, at netop på dette område sker undertiden det, man mindst af alt har tænkt sig. Derfor bør man også på dette område tage de betragtninger, jeg har fremsat, med i overvejelserne, når man skal tage stilling til et lovforslag af denne karakter. Det drejer sig dog om intet mindre end vort lands stilling i udenrigspolitisk henseende og dets stilling i en eventuel krigssituation. Ministeren kan selvfølgelig afvise mine betragtninger — det bliver hans sag —, men ikke desto mindre er disse betragtninger en af årsagerne til, at mit parti stemmer imod forslaget.

De andre betragtninger, jeg har fremsat, har ministeren dels ladet ligge, dels forsøgt